

הממונה על המשמעת

תיק 20/2024

7.4.2024

דיון משמעתי –

בעניינה של XXX תלמידת מכינת שחקים

1. הסטודנטית מואשמת בעבירות לפי סעיפים 12.4 ו-12.6 לתקנון המשמעת של מכינת שחקים בעקבות אירוע שהתרחש בבחינה במתמטיקה ביום 18.2.2024. לפי כתב הקובלנה נמצא אצל הסטודנטית טלפון אסור בשימוש.
2. ביום 3.4.2024 ההתקיים דיון משמעתי בעניינה של הסטודנטית. הדיון התקיים בהתוועדות חזותית. הסטודנטית בחרה לא להיות מיוצגת והוסבר לה משמעות בחירתה. בדיון העידה המשגיחה בת שבע קושל מטעם התביעה והסטודנטית הציגה את גרסתה.
3. בדיון חזרה המשגיחה על עיקרי הדברים שנכתבו בכתב הקובלנה. לפי עדות המשגיחה הסטודנטית יצאה פעמיים לשירותים בפרק זמן קצר של 20 דקות ולבשה מעיל ארוך שהעלה חשד אצל המשגיחה. לפיכך, המשגיחה ישבה בקרבת הסטודנטית. כאשר סיימה הסטודנטית את המבחן, נשארה הסטודנטית לשבת על הכיסא. כאשר המשגיחה ביקשה ממנה לצאת, קמה הסטודנטית ואז ראתה המשגיחה שעל הכיסא של הסטודנטית מונח טלפון אסור בשימוש. כאשר ביקשה המשגיחה מהסטודנטית להשאר לתת תגובה לכתב הקובלנה, סירבה הסטודנטית ואמרה למשגיחה "שהיא לא נורמלית".
4. הסטודנטית הגיבה לכתב הקובלנה באמייל חוזר לתובע מיום 21.2.24:

שלום, אני על כך שלא נעשה שום שימוש בנייד בזמן הבחינה עצמה, הטלפון היה מכובה. עקב הלוויה באותו בוקר נאלצתי לאחר לבחינה משמע הטלפון נשכח בגיינס בכיס האחורי ושכחתי מכך. בכדי להספיק את הבחינה בזמן שניתן, למרות שבכל זאת לא הספקתי לענות על שאלה אחת הבוחנת ישבה צמוד אליי, אם חשדה שהיה עליי טלפון יכלה לבקש בנימוס לעבור מקום או לשאול אותי, לא היה לי שום אפשרות לגעת בטלפון בכל מקרה ששכחתי ממנו שהוא היה בכיס אבקש להתייחס לזה בהתאם תודה מראש
5. בדיון שהתקיים בפני, נחקרה המשגיחה על עדותה ומצאתי אותה אמינה. המשגיחה זכרה היטב את מה שקרה בבחינה ובעדותה לא התגלתה כל סתירה.
6. מנגד עדותה של הסטודנטית היתה לא אמינה בלשון המעטה. בתחילה טענה הסטודנטית כי יצאה לשירותים בתכיפות בשל מצב רפואי. המשגיחה העידה כי במצבים כאלו, יכולים הסטודנטים להודיע מראש למשגיחים בצירוף תיעוד רפואי, ובמקרים כאלו לא רואים ביציאה תכופה התנהגות חשודה.
7. הסטודנטית הודתה שהטלפון היה איתה בבחינה אך לטענה בשל שיכחה. היא סיפרה שאיחרה לבחינה בעקבות השתתפות בהלוויה באותו הבוקר. לפי גרסת הסטודנטית, הטלפון היה אצלה

בכיס כל זמן הבחינה – והוא "כנראה" נפל כאשר קמה בסיום הבחינה. הסטודנטית טענה שלא עשתה שימוש בטלפון בזמן הבחינה.

8. בדיון התבקשה הסטודנטית למסור פרטים לגבי ההלוויה שלטענתה נכחה בה. הסטודנטית סירבה ורק הסכימה לומר שמדובר בהלוויה צבאית שהתקיימה בבית הקברות הצבאי בחולון בשעות הבוקר המוקדמות (הבחינה התחילה בשעה 9). בבדיקה שעשה התובע בזמן הדיון לגבי פרטי הלוויות ביום 18.2.24 בבית הקברות הצבאי בחולון, לא נמצא תיעוד להלוויה שהתקיימה בשעות הבוקר המוקדמות. הסטודנטית עומתה בדיון עם מידע זה – אך לא סיפקה הסבר כלשהו לסתירה בין גרסתה לבין הממצאים שעולים מבדיקת אתר ההלוויות הצבאיות.

9. לגבי גרסתה של הסטודנטית כי הטלפון היה בכיס המכנסים ונפל "בדיוק" על הכיסא בזמן שקמה – אני מוצאת שגם בנקודה זו גרסתה של הסטודנטית שקרית. המשגיחה העידה כי הטלפון לא נפל, אלא היה מונח מתחת לרגליה של הסטודנטית והתגלה כאשר קמה. זאת ועוד, המשגיחה העידה, כי כאשר יצאה הסטודנטית לשירותים לא הושאר טלפון על הכיסא עליו ישבה. עדות זו בשילוב הודאתה של הסטודנטית שהיה איתה טלפון בבחינה, מלמדות שהיא לקחה איתה לשירותים את הטלפון בשתי היציאות התכופות.

10. לאור כל זאת, אני מוצאת שהתביעה הרימה את נטל ההוכחה לעניין עבירה לפי סעיף 12.4 ו-12.6. לתקנון המשמעת ואני מרשיעה את הסטודנטית בעבירת הונאה והפרת הוראות.

11. בדיון הסטודנטית לא הביעה חרטה על העבירות שעשתה. ההיפך. לפי הבנתה, האשמה היא במשגיחה שלא העירה לה על הטלפון למרות שישבה קרוב אליה. בנסיבות כאלו, אין מקום להקל בעונש הקבוע בתקנון המשמעת. לפיכך עונשה של הסטודנטית יהיה במצטבר:

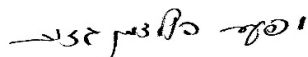
1. ציון 0 בבחינה

2. פסילת הקורס

3. הרחקה לצמיתות מהמכינה.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

בכבוד רב,

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת